

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 71 Πέμπτη 29η Μαΐου 2025 Ἡ Ανάληψις τοῦ Κυρίου Ἡμῶν</p> <p style="text-align: center;">Θεοδόρου ἡγιασμ. Νικολάου νεομ/ρος (16η Μαΐου π. ἡμ.)</p>
---	--	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακὴ Ζ΄ Τῶν Ἁγίων Πατέρων

Ἰωάννη κεφ. ιζ΄ 1-13

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφάνέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. Σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ

ὃν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστι καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὡσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Μετάφραση

Ἀφοῦ τὰ εἶπε αὐτά ὁ Ἰησοῦς, σήκωσε τὰ μάτια Του πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ εἶπε: «Πατέρα, ἔφτασε ἡ ὥρα, φανέρωσε τὴ δόξα του Υἱοῦ Σου, ὥστε καὶ ὁ Υἱὸς Σου νὰ φανερώσει τὴ δικὴ Σου δόξα· Ἐσὺ τοῦ ἔδωσες ἐξουσία πάνω σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἔτσι κι αὐτὸς θὰ δώσει αἰώνια ζωὴ σὲ ὅλους αὐτοὺς ποὺ τοῦ ἐμπιστεύθηκαν. Καὶ νὰ ποιά εἶναι ἡ αἰώνια ζωή: νὰ ἀναγνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι ἐσένα, ὡς τὸν μόνο ἀληθινὸ Θεό, καθὼς κι ἐκεῖνον ποὺ ἔστειλες, τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ. Ἐγὼ φανέρωσα τὴ δόξα σου πάνω στὴ γῆ, ἀφοῦ ὀλοκλήρωσα τὸ ἔργο ποὺ μοῦ ἀνέθεσες νὰ κάνω. Τώρα λοιπὸν ἐσύ, Πατέρα, δόξασέ με κοντὰ σὲ ἐσένα, με τὴ δόξα ποὺ εἶχα κοντὰ σου προτοῦ νὰ γίνεῖ ὁ κόσμος. Ἐγὼ σὲ ἔκανα γνωστὸ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ τοὺς πῆρες μέσα ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ μοῦ τοὺς ἐμπιστεύθηκαν. Ἀνῆκαν σὲ ἐσένα, καὶ ἐσὺ τοὺς ἔδωσες σὲ μένα, κι ἔχουν δεχτεῖ τὸν λόγο σου. Αὐτοὶ τώρα ξέρουν πὼς ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωσες προέρχονται ἀπὸ σένα, γιατί τὶς διδασχὲς ποὺ μοῦ ἔδωσες, ἐγὼ τὶς ἔδωσα σὲ αὐτούς, καὶ αὐτοὶ τὶς δέχτηκαν καὶ ἀναγνώρισαν πὼς πραγματικὰ ἀπὸ σένα προέρχομαι, καὶ πίστεψαν πὼς ἐσὺ μὲ ἔστειλες στὸν κόσμο. Ἐγὼ γιὰ αὐτοὺς παρακαλῶ. Δὲν παρακαλῶ γιὰ τὸν κόσμο ἀλλὰ γιὰ αὐτοὺς ποὺ μοῦ ἔδωσες, γιατί ἀνήκουν σὲ σένα. Κι ὅλα ὅσα εἶναι δικά μου εἶναι καὶ δικά σου, καὶ τὰ δικά σου εἶναι καὶ δικά μου, καὶ δι'

αυτῶν θὰ φανερωθεῖ ἡ δόξα μου. Τώρα δὲν εἶμαι πιά μέσα στὸν κόσμο· ἐνῶ αὐτοὶ μένουν μέσα στὸν κόσμο, κι ἐγὼ ἔρχομαι σὲ σένα. Ἅγιε Πατέρα, διατήρησέ τους στὴν πίστη μὲ τὴ δύναμη τοῦ ὀνόματός σου ποὺ μοῦ χάρισες, γιὰ νὰ μείνουν ἐνωμένοι ὅπως ἐμεῖς. Ὅταν ἤμουν μαζί τους στὸν κόσμο, ἐγὼ τοὺς διατηροῦσα στὴν πίστη μὲ τὴ δύναμη τοῦ ὀνόματός σου. Αὐτοὺς ποὺ μοῦ ἔδωσες τοὺς φύλαξα, καὶ κανένας ἀπὸ αὐτοὺς δὲν χάθηκε, παρὰ μόνο ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀπώλειας, γιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν τὰ λόγια τῆς Γραφῆς. Τώρα ὅμως ἐγὼ ἔρχομαι σ' ἐσένα καὶ τὰ λέω αὐτὰ ὅσο εἶμαι ἀκόμα στὸν κόσμο, ὥστε νὰ ἔχουν τὴ δική μου τὴν χαρὰ μέσα τους σὲ ὅλη τὴν πληρότητά της.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων κεφ. κ' 16-18, 28-36

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς

ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον δίδοναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Μετάφραση

Τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ὁ Παῦλος ἀποφάσισε νὰ παρακάμψει τὴν Ἔφεσο, γιὰ νὰ μὴ χρονοτριβεῖ στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας βιαζόταν νὰ εἶναι στὰ Ἱεροσόλυμα, ἂν τοῦ ἦταν δυνατό, τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀπὸ τὴν Μίλητο ὁ Παῦλος ἔστειλε στὴν Ἔφεσο καὶ κάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὅταν ἦρθαν νὰ τὸν συναντήσουν τοὺς εἶπε ὡς ἑξῆς οἱ ἴδιοι ξέρετε πῶς συμπεριφέρθηκα ἀπέναντί σας ὅλον τὸν καιρό, ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ποὺ πάτησα τὸ πόδι μου στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας. Προσέχετε, λοιπόν, τὸν ἑαυτὸ σας καὶ ὅλο τὸ ποίμνιο, στὸ ὁποῖο τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιο σᾶς ἔθεσε ἐπισκόπους γιὰ νὰ ποιμαίνετε τὴν ἐκκλησία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ποὺ τὴν ἔκανε δική του μὲ τὸ αἷμα του. Ἐγὼ τὸ ξέρω ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησή μου θὰ εἰσβάλουν σὲ σᾶς λύκοι ἄγριοι, ποὺ δὲ θὰ λυπηθοῦν τὸ ποίμνιο. Ἀκόμα καὶ ἀπὸ ἀνάμεσά σας θὰ βγοῦν πρόσωπα ποὺ θὰ διδάσκουν πλάνες γιὰ νὰ παρασύρουν τοὺς πιστοὺς μὲ τὸ μέρος τους. Γι' αὐτὸ νὰ ἀγρυπνεῖτε καὶ νὰ θυμᾶστε ὅτι τρία χρόνια συνέχεια δὲν ἔπαυσα νύχτα καὶ μέρα νὰ νοθετῶ μὲ δάκρυα τὸν καθένα σας. Τώρα ἀδελφοί, σᾶς ἐμπιστεύομαι στὸ Θεὸ καὶ στὸ κήρυγμα ποὺ σᾶς ἀποκάλυψε ἡ χάρις Του. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ σᾶς κάνει ὄριμους στὴν πίστη καὶ νὰ σᾶς δώσει τὴν ἐπουράνια ζωὴ μαζί μὲ ὅλους ὅσοι εἶναι δικοὶ του. Ἀσήμι ἢ χρυσάφι ἢ ἱματισμὸ ἀπὸ κανέναν δὲ ζήτησα. Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε ὅτι γιὰ τὶς ἀνάγκες τὶς δικές μου καὶ τῶν συνοδῶν μου δούλεψαν αὐτὰ ἐδῶ τὰ χέρια. Μὲ κάθε τρόπο σᾶς ἔδωσα τὸ παράδειγμα, ὅτι πρέπει νὰ ἐργάζεστε ἔτσι σκληρά, γιὰ νὰ μπορεῖτε νὰ βοηθᾶτε αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀνάγκη. Νὰ θυμᾶστε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ, ποὺ εἶπε ὡς ἑξῆς ὅτι καλότερο εἶναι νὰ δίνεις παρὰ νὰ παίρνεις. Ἀφοῦ εἶπε

αὐτὰ τὰ λόγια γονάτισε αὐτὸς καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι καὶ προσευχήθηκε.

Σχολιασμός

Ἐκτη Κυριακὴ ἀπὸ τὸ Πάσχα καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τιμᾷ τὴ μνήμη τῶν 318 Ἁγίων Πατέρων ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο. Τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ποὺ ἀναγιγνώσκεται σήμερα εἶναι ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸ ἰζ' κεφάλαιο. Εἶναι μία πολὺ συγκινητικὴ περικοπὴ, ἀφοῦ σὲ αὐτὴ βλέπουμε τὸν Κύριό μας νὰ προσεύχεται στὸν Πατέρα, τὸ πρῶτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ζητᾷ νὰ διαφυλάξει ὁ Θεὸς τοὺς Ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ ὅσους πίστεψαν στὸν λόγο Του καὶ νὰ διατηρήσει τὴ μεταξύ τους ἐνότητα.

Λίγες ὥρες πρὶν συλληφθεῖ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὁ Ἰησοῦς, βρίσκεται μὲ τοὺς μαθητὲς Του. Ξέρει τὶ πρόκειται νὰ τοῦ συμβεῖ καὶ ξέρει καὶ πόσο θὰ κλονίσει ὁ θάνατός Του τοὺς μαθητὲς. Ὑψώνει λοιπὸν μάτια πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ ζητάει ἀπὸ τὸν Πατέρα νὰ κρατήσῃ τὴν Ἐκκλησία ἀκέραιη καὶ ἀλώβητη, ὅπως ἀκριβῶς ἦταν ἐνῶ περπατοῦσε στὴ γῆ. Αὐτὸς εἶναι ἴσως καὶ ὁ λόγος ποὺ ἡ συγκεκριμένη περικοπὴ διαβάζεται σήμερα, ἀφοῦ καὶ ἡ Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος διαφύλαξε τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ξερίζωσε τὶς αἵρέσεις ποὺ τὴ μαίνονταν. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες φωτισμένοι καὶ καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, διέλυσαν τὸν Ἄρειο καὶ τὶς αἵρετικὲς ἀπόψεις του. Παράλληλα, ξεδιάλυναν τὰ βασικότερα δόγματα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὰ ἀποτύπωσαν στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως. Δημιούργησαν τὸ ἑορτολόγιο καὶ ὄρισαν τὸ Πασχάλιο, ὥστε ὅλη ἡ Ἐκκλησία νὰ συνορτάζει μὲ τὰ οὐράνια. Κι ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν ἦταν οἱ ἴδιοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες ποὺ ἀποφάσισαν ἀλλὰ ὁ Θεὸς μέσῳ αὐτῶν, βλέπουμε ὅτι ἡ προσευχὴ τοῦ Υἱοῦ πρὸς τὸν Πατέρα γίνεται πράξη.

Ποιοὶ εἶναι τώρα αὐτοὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες γιὰ τοὺς ὁποίους μιλάμε καὶ γιὰτι εἶναι τόσο σημαντικοί; Κατ' ἀρχὴν νὰ δοῦμε λίγο τὰ πράγματα ἱστορικά. Ἡ Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος γίνεται τὸ 325 μ.Χ. δηλαδή 12 χρόνια μετὰ τὸ διάταγμα τῶν Μεδιολάνων, τὸ ὁποῖο ἐπέτρεπε στοὺς Χριστιανοὺς νὰ λατρεύουν ἐλεύθερα τὸν Θεό. Ἐνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους διώκτες τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ αὐτοκράτορας Διοκλητιανὸς πέθανε μόλις τὸ 305 μ.Χ. καὶ οἱ διωγμοὶ πού εἶχε διατάξει συνεχίστηκαν καὶ μετὰ τὸν θάνατό του. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες, λοιπόν, εἶναι ἄνθρωποι πού ἔχουν ἀποδείξει ἔμπρακτα τὴν ἀγάπη τους στὸν Χριστό, καθὼς πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς κυνηγήθηκαν ἢ καὶ βασανίστηκαν γιὰ τὴν πίστη τους. Μέσα στοὺς 318 πατέρες εἶναι Ἅγιοι ὅπως ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ὁ Μέγας Ἀθανάσιος καὶ ὁ Ἅγιος Σπυρίδωνας, Ἅγιοι τῶν ὁποίων τὰ θαύματα καὶ οἱ εὐλογίες φτάνουν μέχρι σήμερα. Εἶναι ἄνθρωποι πού, ὅπως λέει καὶ ὁ Κύριος στὴ συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου, γνωρίζουν τὸν Θεὸ ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ, ζοῦνε τὸν παράδεισο ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ. «Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν».

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἦρθε στὴ γῆ γιὰ νὰ γνωρίσουμε πραγματικὰ τὸν Θεὸ μέσω Αὐτοῦ. Πολὺ συχνὰ λέει στοὺς Ἰουδαίους ὅτι ἂν γνωρίσουν τὸν ἴδιο θὰ γνωρίσουν καὶ τὸν Πατέρα. Μᾶς ἔκανε τὸ δῶρο αὐτό, νὰ πάρουμε, δηλαδή, μιὰ πρόγευση τῆς αἰώνιας ζωῆς πρὶν πᾶμε κοντά του μετὰ θάνατον. Αὐτὸ εἶναι σίγουρο ὅτι τὸ βίωσαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες πού γιορτάζουν σήμερα, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι ἀνὰ τοὺς αἰῶνες, γι' αὐτὸ καὶ μπόρεσαν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς αἱρέσεις πού ἔρχονταν νὰ βλάψουν τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Στὴ συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Κύριος ἀναφέρει πῶς δόξασε μετὰ τὸ ἔργο του τὸν Πατέρα Του. Ἀξίζει νὰ μείνουμε στὸ σημεῖο τὸ ὁποῖο λέει: «Φανέρωσα τὸ ὄνομά σου στοὺς ἀνθρώπους». Σὲ ποῖο ὄνομα ἀναφέρεται, ἀφοῦ ξέρουμε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔχει κάποιο συγκεκριμένο ὄνομα; Ὁ Ἰησοῦς ἦταν ὁ πρῶτος πού κάλεσε τὸν Θεὸ Πατέρα, σὲ ἀντίθεση μετὰ τοὺς προφῆτες καὶ τοὺς Δικαίους τῆς παλαιᾶς διαθήκης. Κι αὐτὸ γιὰτι οἱ ἄνθρωποι

ἀδυνατοῦν κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας νὰ δοῦν τὸν Θεὸ σὰν πατέρα. Ὁ Χριστὸς μας ὅμως, πὺ γνωρίζει τὸν Πατέρα ὅσο κανένας ἄλλος, ὄχι μόνο πῆρε τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας ἀπὸ πάνω μας, ἀλλὰ μᾶς ἔδειξε καὶ τὴν πατρικὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἦταν ἄλλωστε ἓνας ἀπὸ τοὺς λόγους πὺ οἱ τυφλοὶ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι κατηγοροῦσαν τὸν Ἰησοῦ, γιατί ἔλεγε τὸν Θεό, Πατέρα. Ἄν εἶχαν τὰ μάτια τους ἀνοιχτά, θὰ καταλάβαιναν ὅτι ἂν κάποιος μποροῦσε νὰ τοὺς βοηθήσει νὰ δοῦνε τὸν Θεό, αὐτὸς ἦταν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τὸ ἴδιο λάθος μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς παλαιᾶς διαθήκης τὸ κάνουμε κι ἐμεῖς. Γιατί μπορεῖ νὰ ἀποκαλοῦμε τὸν Θεό, Πατέρα, τὸ ἐννοοῦμε ὅμως; Τὸ καταλαβαίνουμε; Νιώθουμε, πραγματικά, τὸν Θεὸ μέσα μας σὰν Πατέρα; Ἐνα μικρὸ παιδὶ βλέπει τὸν πατέρα του ὡς προστάτη, ὡς βοηθό, ὡς πρότυπο. Νιώθει τὴν ἀγάπη τοῦ πατέρα καὶ τὴν ἀνταποδίδει. Ἐνα μικρὸ παιδὶ καταλαβαίνει ὅτι ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα εἶναι αὐτοὶ πὺ τὸ κρατοῦν στὴ ζωὴ, γι'αὐτὸ κι ὅταν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ κοντὰ τους, βάζει τὰ κλάματα.

Ἐμεῖς νιώθουμε ἔτσι γιὰ τὸν Οὐράνιο Πατέρα μας; Ἐμεῖς νιώθουμε τὴν ἀγάπη Του, τὴν προστασία Του; Ἐμεῖς προσπαθοῦμε νὰ ἀκολουθοῦμε τὸ παράδειγμά Του; Κλαῖμε ὅταν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ κοντὰ Του; Ὁχι. Ἐμεῖς εἴμαστε μεγάλοι καὶ δυνατοί. Εἴμαστε Χριστιανοί! Δὲν φοβόμαστε τίποτα!

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παρινέσεις Ἁγίων

Τὰ πάθη παρασύρουν τὸ λογικὸ καὶ ὡδηγοῦν στὴν καταστροφή

Ὅταν μία φορὰ κυριευθοῦν οἱ διαλογισμοὶ ἀπὸ τὸ πάθος, σὰν ἀπὸ κάποια μέθη ἢ κάποια ἄτοπη ἐπιθυμία, εἶναι δύσκολο νὰ

ἀνθέξουν, ἂν δὲν εἶναι πολὺ γενναία ἢ ψυχὴ ποὺ εὐκόλα χάνει τὸ θάρρος της. Γιατὶ εἶναι φοβερό, εἶναι φοβερό νὰ ὑποχωρήσει κανεὶς στὰ πονηρὰ αὐτὰ πάθη. Γι' αὐτὸ πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ τὰ ἀπομακρύνουμε ἀπὸ κοντὰ μας καὶ νὰ ἐμποδίζουμε τὴν εἴσοδό τους στὴ σκέψη μας καὶ στὴν ψυχὴ μας. Γιατὶ ὅταν προσβάλλουν τὴν ψυχὴ καὶ τὴν ἐξουσιάσουν, ἀνάβουν μεγάλη φλόγα, ὅπως ἀκριβῶς ἢ σπῖθα ποὺ πέφτει στὸ δάσος. Γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ νὰ κάνετε τὰ πάντα, ὥστε νὰ ἀποκλείετε σὰν μὲ τεῖχος τὴν εἴσοδό τους. Γιατὶ τὰ μεγαλύτερα κακὰ ἀπὸ ἐδῶ γεννιοῦνται.

Παιδ. Ἀνθρ. Ἰω.Χρυσ., Τόμος Γ', σελ. 582, Εἰς Μάτθ., ὁμιλ. ΠΣΤ', 3, MG 58,766

Τὰ πάθη τυφλώνουν καὶ σκληρύνουν

Ἀλλά, πόσο φοβερό εἶναι τὸ πάθος, μᾶλλον δὲ πόσο αἰμοχαρὴς ἢ διάθεση. Γιατὶ, ὅταν κανεὶς παραδώσει τὸν ἑαυτὸ του σὲ μία παράλογη πράξη καὶ καταποντισθεῖ ἀπὸ τὶς παράλογες σκέψεις, δὲν λαβαίνει ὑπόψη του τὸν ἀκοίμητο ὀφθαλμὸ (τὴ συνείδηση), οὔτε ντρέπεται τὴ φύση, οὔτε ὑπολογίζει κανέναν ἄλλο ἀπὸ αὐτὰ ποὺ μποροῦν νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὴ συμπάθεια καὶ τὴν ἀγάπη.

Παιδ. Ἀνθρ. Ἰω.Χρυσ., Τόμος Γ', σελ. 582, Εἰς Γέν., ὁμιλ. ΞΑ', 4, MG 54,530

Τὰ πάθη τυφλώνουν καὶ καταστρέφουν

Δὲν ὑπάρχει τίποτε ποὺ νὰ μὴν καταστρέφουν αὐτὰ τὰ πάθη, ἀλλὰ ὅπως κάποιοι ἄγριοι ἄνεμοι ποὺ ξεσποῦν σὲ γαλήνιο πέλαγος καὶ ἀνακατεύουν ἀπὸ τὸν πυθμένα του, ὥστε ἀκόμη καὶ ἢ ἄμμος νὰ ἀναμιγνύεται μὲ τὰ κύματα, ἔτσι καὶ τὰ πάθη αὐτά, ὅταν μποῦν στὴν ψυχὴ, τὰ κάνουν ὅλα ἄνω κάτω, τυφλώνουν τὴ διορατικότητά τοῦ νοῦ, καὶ ἰδιαίτερα ἢ μανία τῆς δόξας.

Παιδ. Ἀνθρ. Ἰω.Χρυσ., Τόμος Γ', σελ. 583, Εἰς Τίτον, ὁμιλ. Β', 3, MG 62, 673-674

Τὰ πάθη εἶναι ἀγκάθια

Οἱ κακὲς ἐπιθυμίαι εἶναι ἀγκάθια, καὶ ὅπως τὰ ἀγκάθια, ἀπὸ ὅπου καὶ νὰ τὰ πιάσει κανεὶς, ματώνει τὰ χέρια του καὶ τραυματίζεται, ἔτσι καὶ ἀπὸ τὶς κακὲς ἐπιθυμίαι παθαίνει τὰ ἴδια, ὅποιος κυριευθεῖ ἀπ'αὐτές, καὶ γεμίζει τὴν ψυχὴ του μὲ πόνους.

Παιδ. Ἀνθρ. Ἰω.Χρυσ., Τόμος Γ', σελ. 583, Εἰς Α' Τίμ., ὁμιλ. ΙΖ', 2, ΜG 62,593

Συναξάρι

Οἱ Ἅγιοι Αὐδασ καὶ Αὐδιησοὺς οἱ ἐπίσκοποι, καθὼς καὶ ἄλλοι τριάντα ὀκτὼ μάρτυρες

Οἱ Ἅγιοι Αὐδασ καὶ Αὐδιησοὺς οἱ ἐπίσκοποι, καθὼς καὶ ἄλλοι τριάντα ὀκτὼ μάρτυρες ἔζησαν τὰ χρόνια ποὺ αὐτοκράτορας ἦταν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος καὶ βασιλιᾶς τῆς Περσίας ἦταν ὁ Σαπὼρ ὁ Β'.

Ὁ Αὐδιησοὺς ἦταν ἐπίσκοπος στὴν πόλη Βηθχασάρ, ὅταν ἔγινε καταγγελία ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἀνιψιό του ὅτι ὁ θεῖος του Αὐδιησοὺς καὶ ὁ Αὐδασ, ποὺ ἦταν ἐπίσκοπος στὴν πόλη Χασχάρ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι τριάντα ὀκτὼ χριστιανοὶ καὶ πρὶν συγκεκριμένα δέκα ἕξι πρεσβύτεροι, ἑννέα διάκονοι, ἕξι μοναχοὶ καὶ ἑπτὰ παρθένας, κήρυτταν τὴν πίστη γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, διαβάλλοντας τὴ θρησκεία τῶν Περσῶν.

Οἱ Ἅγιοι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀνάκρισής τους δὲν ἀρνήθηκαν τὶς κατηγορίες καὶ μάλιστα ἀνέφεραν ὅτι θεωροῦσαν καθῆκον τους νὰ σώζουν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν πλάνη τῆς πίστεως σὲ ψεύτικους θεοὺς, μὲ τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλιᾶ, ὁ Ἀρσήθ, ἔδωσε τότε ἐντολὴ νὰ τοὺς δέσουν τόσο σφιχτὰ μὲ σκοινιά, ὥστε τὰ ὀστᾶ τους νὰ συνθλίβονται. Αὐτὸ τὸ μαρτύριο διήρκησε γιὰ ἑπτὰ ἡμέρες. Στὴ συνέχεια, ὁ Ἀρσήθ πιστεύοντας ὅτι τὸ θάρρος τους θὰ εἶχε

καμφθεῖ, τοὺς ἔδωσε νὰ φᾶνε εἰδωλόθυτα (τὰ κρέατα ποὺ προσφέρθηκαν ὡς θυσία στὰ εἰδώλα). Ἐκεῖνοι ὄχι μόνο ἀρνήθηκαν, ἀλλὰ τὸ θάρρος τους ἐνισχύθηκε ἀκόμη περισσότερο, ὅταν εἶδαν νὰ φέρνουν καὶ τὸν Αὐδα, τὸν ὁποῖο εἶχαν συλλάβει ἐκείνη τῇ στιγμῇ. Ἀμέσως διατάχθηκε ὁ ἀποκεφαλισμὸς του, κερδίζοντας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὅλοι τους μιὰ θέση στὴν Οὐράνια Βασιλεία τοῦ Κυρίου μας.

Εἰς τὸν Αὐδάν.

Ἄμφο πρὸ τῶν σῶν Αὐδὰ Μάρτυς ὀμμάτων,
Τομεὺς κεφαλῆς καὶ βραβεὺς θείου στέφους.

Εἰς τὸν Αὐδησοῦν.

Ἐκδοὺς ἑαυτὸν Αὐδησοὺς τῷ ξίφει,
Ὅρᾶν Ἰησοῦν ἠξιώθη τὸν μέγαν.

Εἰς τοὺς δεκαεξ Ἱερεῖς.

Τοὺς Ἱερεῖς σου Σῶτερ ἔκτεινε ξίφος,
Τὴν ἱεράν σου μὴ προδόντας ἀξίαν.

Εἰς τοὺς ἑννέα Διακόνους.

Τοὺς τρισάκις τρεῖς Λευίτας τετμημένους,
Στέφει Θεὸς δις ὡς ἀθλητολευίτας.

Εἰς τοὺς ἕξ Μοναχοὺς καὶ ἑπτὰ Παρθένοὺς.

Εἰ Παρθένων ἔδωκεν ἑπτάδα ξίφει,
Πῶς οὐ παρέξει καὶ Μοναχῶν ἑξάδα;

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἑπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

